

ÚJ DUNA-ÁGI HÍRADÓ

A Ráckevei
Dunaági
Horgász
Szövetség
hivatalos lapja

A MOHOSZ
TAGSZERVEZETE

2020. évi 4. szám (TÉL)
INGYENES

A 2021. év fontosabb változásai

A rekorderek rekorderei

Invazív fajok

Akadálymentes horgász hely

www.rdhsz.hu

Őszi életképek az RSD-ről és mellékvizeiről

Fotók és szöveg: Szendőfi Balázs

Ősz Dömsödön

Új erőmű és kivezető csatorna épül Tasson

A kis harcsa is beleszámít a pergetőverseny eredményébe

Sok csónak gyülekezik a 2020-as RSD Open pergetőversenyre

A Francia-öböl a csepeli szakasz halainak első számú telelőhelye

A borítón: Sügér pózol a víz alatti kamera előtt (Fotó: Szendőfi Balázs)

Borúra derű: a kis kárókatónák (*Microcarbo pygmeus*) őszi vándorlásukban néhány hétre megpihennek az RSD mentén

Sportemberek esőben is

Folytatás a 20. oldalon

Viszlát, Lajos-hókony! – Üdvözet, Gubovics-öböl!

Nyersen ért bennünket a Szigethalom Város Önkormányzatától kapott kérés, miszerint a Lajos-hókony elnevezést meg kell szüntetnünk, és helyette a jövőben a Gubovics-öböl elnevezést kell használnunk. Szigethalom Város Önkormányzata 21/2019. (I. 29.) számú határozattal a Dunasziget utca szigeti bevezetőjén található öblöt Gubovics-öbölnek nevezte el. A Földrajzinév-bizottság 109/964. (2019. 09. 10.) FNB számon az alábbi döntést hozta: Szigetszentmiklós és Szigethalom képviselő-testületeinek döntése és a vízgazdálkodásért felelős minisztérium (Belügyminisztérium) egyetértő nyilatkozata után a Földrajzinév-bizottság támogatja, hogy a Szigethalmon a Dunasziget utca szigeti bevezetőjénél található öböl neve Gubovics-öböl legyen. Számunkra azért volt különösen becses a korábbi „Lajos-hókony” név, mert a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség hivatásos halőrei ragasztották rá e nevet a kis öbölre, mivel a „Dagadt Lajos” állandóan

jegyezzük meg az új nevet, váljon vérünké az, hogy „Gubovics-öböl”! Nincs más hátra, minthogy megköszönjük Neked, kedves

Kovács Lajos (*képünkön*), hogy hosszú évekig jó „keresztapja” voltál az RSD e picinyke öblének. Óvd és horgászd a „felségvizedet” továbbra is! Vivát, vivát, Lajos!

rdhsz.hu/hirado

Udvari Zsolt
főszerkesztő

RDHSZ Versenysport Bizottság beszámoló 2020

Januárban a bizottság megbeszélést tartott az egyesületi verseny és ifjúsági felelősökkel. Ezen a megbeszélésen 20 egyesület képviseltette magát, ami már nagy előrelépés volt az előző évekhez képest. Részletes éves tervet és versenynaptárat velük közösen sikerült összeállítani. A pergető szakág vezetése megújult, Hipszki Róbert vette át

a szakág vezetését. Februárban közel 30 fő önkéntessel és halőrökkel horgászhatóvá tette a bizottság a Csőhídi versenypályát. Márciusban a COVID-19 vírus világjárvány miatt a versenyek bizonytalan ideig halasztásra kerültek. A kijárási korlátozás alatt a bizottság több elektronikus játékkal erősítette és összetartásra ösztönözte az

RDHSZ versenyzői közösségét. A bizottság kidolgozott és elindított egy elektronikus úton elérhető „országos bajnokság támogatás” pályázatot, amelyre közel 20 versenyző jelentkezett, minden korosztályból, a legnépszerűbb szakágakban. A csapat versenyek a személyes érintkezés elkerülése miatt törlésre kerültek.

2020. 06. 06. VI. RDHSZ Feeder Egyéni Bajnokság (Dömsöd, 2-es versenypálya)

A legnépszerűbb versenyen évről évre több horgász jelenik meg, hasonló várakozásokkal vágtak neki a szakágvezetők az idei évnek is. Sajnos a tavaszi események alaposan áttérték a terveket és végül csak az egyéni bajnokságot lehetett biztonsággal megrendezni. Erre két női, egy utánpótláskorú, 3 veterán korú és 39 fő felnőtt versenyzői nevezés érkezett.

A felnőtt mezőnyben harmadik helyezett Fabók Sándor lett, aki a B szektort nyerte szoros küzdelemben 1075 g-os fogással. Második helyezett Schmidt Attila, aki az A szektor legbelső, vagyis a várakozások szerint leghaltalanabb helyéről, 3290 g-os fogással aratott szektor győzelmet. Az RDHSZ 2020. évi feeder bajnoka Gál Zoltán sporttársunk, aki a C szektorban

Folytatás a 2. oldalon

Új Duna-ági Híradó • ISSN 2631-1526 • Megjelenik negyedévenként • Kiadó: Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (2300 Ráckeve, Kossuth Lajos utca 94.) • Felelős kiadó: Dr. Molnár Pál elnök • Honlap: www.rdhsz.hu • Főszerkesztő: Udvari Zsolt • Szerkesztőbizottság: Béres Attila, Gerendi Zsolt, Hajtun György, Kocsis László, Kőszeghy Csaba, Dr. Molnár Pál, Pfeifer Rikárd, Ugrai Zoltán • Nyomda: Inform Kiadó és Nyomda Kft. (1149 Budapest, Angol utca 34.) 2020/30

RDHSZ Versenysport Bizottság beszámoló 2020

Az 1. oldal folytatása

4650 g-os fogással, benne egy gyönyörű 2 kilogramm körüli dévérkeszeggel hódította el a bajnoki címet. A női kategóriában Danka Mária, a legrutinosabbak közt Kopasz István, a legifjabbak közt pedig Szaban Zsombor hódította el a bajnoki címet.

2020. 06. 07. LVI. RDHSZ Egyéni Bajnokság (Dömsöd, 2-es versenypálya)

Az úszós egyéni bajnokság tervezett időpontjára enyhültek a szigorítások, így az eredetileg tervezett hétvégén megrendezésre került az egyéni bajnokság. Érezhető volt a versenyzők részéről is az igény, hiszen rekord létszámú előzetes nevezés – 54 fő (tavaly 52 fő volt) – érkezett az idei úszós egyéni bajnokságra. A Csőhídi versenypálya használatára nem kaptuk meg az engedélyt, ezért ezt a versenyt is áthelyeztük Dömsödre.

A verseny minden résztvevője egy RDHSZ Versenysport feliratú pólót kapott a sorsoláskor.

Összesen 100 kg halat fogtak a versenyzők, ami 2,1 kg-os átlagos fogást eredményezett. Jó volt látni, hogy a pályára rakósbotos „peca” mellett a szemközti nád és hínár fal előtt matchbotos horgászat is eredményes volt.

A verseny győztesei: U10-es kategóriában Szaban Zsombor végzett az első helyen 170 g hallal. U15-es kategóriában Sás Áron ifjú horgásza nyerte 3,4 kg összes fogással. A női kategóriát idén is Devecseriné Rimmer Noémi nyerte a tőle megszokott mintaszerű apróhalas horgászatával, 4,6 kg-os fogott súllyal. A férfiak mezőnyében új bajnokot avattunk Weisz András Ráckevei HE személyében aki mintaszerű matchbotos horgászattal 9,5 kg-os fogással utasította maga mögé a mezőnyt. Az idén először indított Masters kategóriát pedig Zsíros András Kinizsi HE nyerte 11,5 kg-os fogással. „Bandi bácsi” összes fogásával elnyerte a 2020. évi Abszolút Bajnoki címet is, ezzel együtt az RDHSZ vándorkupáját.

2020. 07. 25–26. LVII. TCSOB Szeged

2020-ban már 8. alkalommal ismét Szegeden rendezték a MOHOSZ legrangosabb csapat versenyét. Az RDHSZ 8 versenyzővel (és mintegy 8 fő segítővel) érkezett a verseny előtti két edzésnapra. Az edzésna-

pot felépítve, két nap alatt körvonalazódott, hogy az első órákban még lehetett fogni pontyot, majd ezután már az apró halaké lett a főszerep. Így is készült a csapat. Szombaton nem minden a csapat elképzelése szerint alakult. A csapattaktika annyiban változott, hogy a verseny végére ismét előkerültek a rakósbotok. A vasárnapot sikeresen az 5. helyen zárták, összességében a 6. helyen végzett az RDHSZ csapata. Idéntől az egyéni rangsort is díjazta MOHOSZ OVHB kupákkal. Külön öröm volt, hogy az U15-ös kategóriában ifj. Csákö Dezső a második helyet szerezte meg.

2020. 08. 15. IV. RDHSZ Egyesületi Csapat Bajnokság (Dömsödi övcsatorna, Szúnyogi zsilip)

Köszönhetően az RDHSZ halőri csoportjának, gyors előkészítő munka után egy jó pálya várta horgászokat Dömsödi árapasztó csatorna Szúnyogi zsilip alatti szakaszán. A verseny 4 éves múltja során az idei évben rekordlétszámú csapat (15) adta le a nevezését így összesen 60 horgással – 2 úszós és 2 fenekező horgász csapatonként – kezdődött az idei bajnokság. A tervezettnél szerényebb fogások születtek, átlagban 1,3 kg.

A versenyt a két hagyományokkal rendelkező egyesület – a Csepel HE és a Molnársziget SHE – csatáját hozta melyből most az előbbi került ki győztesen. A Csepel HE 2 csapata állhatott a dobogó legfelső fokára, 15 helyezési számmal. A második helyezést Molnársziget SHE Kék csapata érte el, míg a harmadik helyezést szintén a Ráckevei HE színeiben induló csapat érte el. Előbbi 19 utóbbi 20 helyezési számot ért el.

A verseny után, nagyon szép környezetben, bőséges ebéd – gazdag babgulyás – várta a versenyzőket és a csapatok vezetőit és a rendezőket. (75 fő). A versenyen fogott törpeharcsa (40 kg) a össze lett gyűjtve és a madárvédelmi rezervátum üzemeltetőinek el lett szállítva.

2020. 09. 07–11. VIII. RSD-CARP CUP (Makád, Ezüstpart)

Idén már 8. alkalommal kerül megrendezésre a makádi Ezüstparton az ország

egyik legjobb bojlis versenye. Az 5 napos megmérettetésre idén rekordszámú, 43 csapat nevezett és jelent meg. A versenyen a szokottól eltérően kevesebb amur került szákba, azonban a nagy pontyok szép számmal jelentek meg a különböző etetésen. Az 5 nap alatt a 84 horgász több mint 1650 kg halat fogott. A legnagyobb ponty kicsivel több mint 22 kg-os volt, a legnagyobb amur pedig dekákra volt a 21 kilótól. A RDHSZ saját csapata a szektorát megnyerve az összetett 4. helyen végzett.

RDHSZ Csónakos Pergető Bajnokság – Szigetszentmiklós – 09. 27.

A már hagyományos szigetszentmiklói helyszínen 29 csapat részvételével zajlott le az RDHSZ Csónakos Pergető Bajnokság. Nem túl jó előjelekkel indult neki a csapatok a versenynek a több napos hideg, csapadékos időjárást követően, ám a fogások később szerencsére igen szépen alakultak a versenyen.

8.30-kor rajtolt el a mezőny a 4 km kiterjedésű RSD szakaszon, amely a Dolgozók Szigetszentmiklós HE központjából fel és le 2–2 km-es szakaszt takart. A versenyzők számára 6 órás versenyidő állt rendelkezésre.

Több csapat is a balinokat vette célba az igen gyenge edzésnapok tapasztalatai alapján, közülük is kiemelkedően jól rajtolt a Hutóczki Attila–Balogh Dávid páros, akik jól kigondoltan taktikázva 5 szép balint tud-

tak mérőcsőbe helyezni, amely a bronzérmes teljesítményt jelentett számukra.

Tóth Zsolt–Kádár Zsolt páros már az első órában több szép kősüllőt leméretett, amelyet egy 64 cm-es harcsával is megspékeltek. Később még sikerült további süllők mellé egy 69 cm-es harcsát is fogniuk mely később a legnagyobb hálnak bizonyult a versenyen, ezüstérmes helyezésük mellett.

RSD Open Csónakos Pergető Bajnokság – Rózsa-sziget – 10. 11.

Rekord számú résztvevővel került megrendezésre a korábbi évekhez képest megújult RSD OPEN Csónakos Pergető Kupa. 56 páros vett részt az eseményen, amely az RSD 0–6,5 fkm közötti, kibővített szakaszán került megrendezésre.

A győztes Vincze György–Machil Sándor páros a másik két dobogós helyezett taktikáját remekül ötvözve kezdett előbb kősüllőkkel, sügerekkel, majd a megfelelő időben és helyen váltottak balinra. 5 kősüllőből, 1 sügérből és 6 balinból álló fogásuk a győzelmet eredményezte számukra.

Ezen RSD szakasz fő hala ebben az őszi időszakban a kősüllő és a balin, de számos fogas süllő, harcsa és csuka is horogra került. Az 56 csapat összesen 266 db értékelhető halat fogott.

Folytatás a 4. oldalon

RDHSZ Versenysport Bizottság beszámoló 2020

A 3. oldal folytatása

A legnagyobb halat a verseny utolsó pilanataiban Nédó József kerítette szádba, egy 98 cm-es harcsa személyében. A 3. helyen a Szirtes Marcell–Apostol Attila páros végzett, ők a 8 kőszüllőjük mellé 1 balint és 2 harcsát fogtak. Az ezüstérmet Drapos István és Ölvedi János szerezték meg, akik 4 kőszüllő, 2 balin és 2 szép harcsa alkotta fogásukkal alig pár ponttal előzték meg a bronzérmes csapatot. A győztes páros, Valentyik Péter és Tiszavári Gergő Attila pedig fölényes győzelmet arattak, összesen 32 kőszüllőt és 1 harcsát fogtak.

Nemzetközi és országos versenysport

Magyar női bajnokság összesített eredmény: 4. Devecseri Józsefné Noémi 5. Rudnay Csilla, ő egyébként a Szegeden megrendezett 4-6. fordulóban aranyérmes lett! Mindketten válogatott kerettagok lettek. Master bajnokságon a 4-6. forduló bronzérmese Sermann László lett. Rudnay Attila a Veterán kategóriában válogatottságot szerzett.

A feeder szakágban a 2021-es 11 fős válogatott keretben 4 fő RDHSZ (Molnársziget SHE) versenyző van. A feeder egyéni bajnokság ezüstérmese Bodzsár Norbert lett.

Casting szakág nemzetközi porondon is megmérettette magát, és a szlovákiai Világkupáról győzelemmel tért haza a csapat. A felkészítést az IOB végezte.

A jövő évben fokozott figyelmet fog a bizottság szentelni a utánpótlás korú versenyzők támogatására. Visszatérő, folyamatos feladat marad a megfelelő versenypálya kiépítése.

Rendkívüli év van a bizottság mögött, sok kihívást és problémát sikerült időben megoldani, köszönhetően a nagyszerű bizottsági és munkabizottsági tagoknak.

rdhsz.hu/versenysport

Kocsis László
RDHSZ alelnök,
Versenysport Bizottság elnök

Duna menti társszövetségi tanácskozás

A Duna folyam magyarországi szakaszának halgazdálkodási jogát a MOHOSZ-szal megkötött alhaszonbérleti szerződések útján gyakorló MOHOSZ tagszövetségek 2016 óta tartanak rendszeres informális összejöveteleket, melyeken megvitatják a Duna horgász-célú halgazdálkodásával kapcsolatos közös feladatokat és bemutatják az aktuális tagszövetségi munkákat. A Duna menti társszövetségek sorban: Sporthorgász Egyesületek Győr-Moson-Sopron Megyei Szövetsége, Komárom-Esztergom Megyei Horgászegyesületek Szövetsége, Fővárosi Horgászegyesületek Szövetsége, Horgászegyesületek Fejér Megyei Szövetsége, Horgászegyesületek Veszprémi és Dunamenti Szövetsége, Tolna Megyei Horgászegyesületek Szövetsége, Bács-Kiskun Megyei Horgászegyesületek Szövetsége, Horgászegyesületek Baranya Megyei Szövetsége. A 2016 óta folyó

hagyományos találkozókat korábban a fenti nyolc MOHOSZ területi tagszövetség részvételével tartották meg. A Ráckevei

Dunaági Horgász Szövetség – a hasznosított vízterületünk, a Ráckevei (Soroksári)-Duna speciális jellegéből adódóan – eddig nem vett részt a tanácskozásokon, de mivel fontosnak éreztük, hogy a Duna menti társszövetségi csoporthoz csatlakozzunk, ezért

az idei évben kértük felvételünket. 2020. október 7-én Lábatlanon rendezték meg a soron következő szakmai tanácskozást, immár a „Dunai Kilencek” találkozóját, a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség részvételével. A megbeszélésen gazdag szakmai program volt: a Dunamenti Ökoturisztikai Látogatóközpont bejárását a házigazda, a Komárom-Esztergom Megyei Horgászegyesületek Szövetségének rövid bemutatása követte. Dr. Tóth Balázs (Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság) a Táti-szigetek élőhely rekonstrukciójáról tartott érdekes előadást, majd Balogh Attila (TOHOSZ), halgazdálkodási szakértő a mesterséges szőlőszaporítás természetes vízi lehetőségeiről számolt be. Végül a dunai horgászrendi változásokat, a jövő évi területi jegy árakat egyeztetették és hangolták össze egymással a társszövetségek.

Udvari Zsolt

Casting OB Agárdon

Az RDHSZ ifi casting csapata, a júliusi érsekújvári Slovak Openen elért siker után (amelyről őszi számunkban tudósítottunk – a szerk.), szeptember 27-én, vasárnap a Casting Országos Bajnokságon, Agárdon folytatta (és zárta) idei szereplését. Csapatunkat változatlanul Eőri Benedek, Golyán Péter, Kemecsey Ferenc Áron, Mikó László, Mozsárik Kende és Orgován Roland alkotta. Sajnos, új felfedezettünk, Orosházi Eszter, betegség miatt nem vehetett részt a viadalon.

A bajnokságot – az elmúlt évekhez hasonlóan – a MOHOSZ agárdi üdülőtelepének parkolójában tartották, három kategóriában: *felnőtt I. osztály* (lényegében a magyar casting-válogatott tagjai); *felnőtt II. osztály*; végül az *ifik*, a „kezdők” csoportja. A felnőtt I. osztály versenyzői öttusában (két legyező- és három súlydobó szám); a többiek háromtusában (itt a legyező számok hiányoznak; csak a három, 7,5 g-os súllyal történő dobószám: a skish, a (magában is összetett) Árenberg-céldobás, valamint az egykezes távdobás szerepel) csaptak össze.

Felkészülés a pontos dobásra

A küzdelmeket a pálya berendezését követően, nem sokkal 9 óra után Földi Gábor, a magyar casting válogatott szövetségi kapitánya nyitotta meg, majd párhuzamos csoportokban megkezdődött a csata. Csapatunk felnőtt kísérői: Pálvölgyi Tibor, az RDHSZ elnökségi tagja, egyben IOB elnöke; Dr. Kurtán Lajos csapatvezető; valamint a Mikó-szülők, Lyubi és Zsolt a verseny lebonyolításában (pályaberendezés, verseny, leszerelés stb.) mindvégig tevékenyen részt vettek, ami jó gyakorlást jelentett a jövő évi, hazánkban rendezendő férfi felnőtt casting vb előtt, amelyen – mint valamennyien megjegyezték – szívesen közreműködnének...

A viadal során aztán kiderült: senki sincs éppen csúcsformában, egyik kategória versenyzői közül sem...

Az OB **végeredménye**, az élen végzetek (valamennyien igen szép kupát és érmet kaptak):

Felnőtt I. o. (öttusa):

I. (országos bajnok):	Schreiter Tamás	426,3 pont
	(3 tusa eredménye ötödik)	
II.	Varga György	419,55 pont
	(3 tusában első)	
III.	Földi Gábor	418,05 pont
	(3 tusában negyedik).	

Felnőtt II. o. (háromtusa):

I. (országos bajnok):	Kelemen Csaba	181,895 pont
II.	Lazányi Károly	144,705 pont
III.	László Balázs	107,725 pont.

Ifi (háromtusa):

I. (országos bajnok):	Mikó László (RDHSZ)	189,425 pont
II.	Orgován Roland (RDHSZ)	176,575 pont
III.	Eőri Benedek (RDHSZ)	155,01 pont.

Ide kívánczok: Mikó Laca és Eőri Benedek nyáron a Slovak Openen szlovák bajnok, Orgován Roland bronzérmes volt.

Az eredményeket elemezve figyelemre méltó, hogy a felnőtt I. osztályú résztvevők köztes (öttusán belül kiszámított) háromtusa eredményeit persze sem a II. osztály, sem az ifik teljesítménye nem érte el – többnyire meg sem közelítette –, azonban a II. osztályúak és a kezdők (ifik) produktumait együtt értékelve már sokkal árnyaltabb a kép. Nevezetesen:

- az ifi győztes, Mikó Laci teljesítménye felülmúlta a felnőtt II. osztály győztesének eredményét, így háromtusában a három kategóriában együttvéve induló 21 fő közül a 7. helyen végzett!;
- az ifi II. (Orgován Roland) és I. helyezett (Mikó Laci) az Árenberg-céldobásban két I. osztályú versenyző – egyikük az I. osztály öttusa összetett III. helyén végző – e számbeli teljesítményét is felülmúlták!;
- az ifik mindegyike a II. osztály versenyzőivel együtt alkotott 15 fős mezőnyben az első tízben (az 1., 2., 4., 6., 7., és 10. helyen) végeztek.

Casting versenyzők, előtérben az IOB vezetője és a csapatvezető

E versennyel ifi-csapatunk számára véget ért a szép eredményű „kezdő” korszak, a háromtusa időszaka: immár át kell térnünk az öttusára, amelyben – mint írtuk – két „kőkemény” legyező szám is szerepel. Ezekre a felkészülés nem egyszerű: az alkalmas felszerelés (botok, orsók, zsinórok) biztosítása; a speciális edzés-lehetőségek (pódium stb.) megteremtése; a legyezős technikák (cél- és távdobás) elsajátítása, a pszichológiai erősítés stb. nagy erőfeszítéseket, nem kevés pénzt, elhivatottságot, elszántságot, rengeteg gyakorlást igényel. Annál inkább, mert öttusában a nemzetközi mezőnyben igen nagy a korosztályos konkurencia is...

rdhsz.hu/versenysport

Bízunk benne, hogy versenyzőink az új elvárásoknak is megfelelnek majd. Továbbra is számítunk mindenki – a MOHOSZ, az RDHSZ, a szponzorok, a családok stb. – szíves támogatására, a közös siker érdekében.

Prof. Dr. Kurtán Lajos
csapatvezető

A 2021. év fontosabb változásai a Duna-ági horgászatban

Az év végén nemcsak az elmúlt horgász-szezon élményeit vesszük sorra, hanem egyre többször gondolunk az előttünk álló évadra is. Tagegyesületeink javaslataiból és halőreink tapasztalataiból kiindulva ekkorra már elkészül a jövő évi horgászrend, a pénzügyi adatok összegzése és a költségvetési terv elkészítése után pedig kialakulnak a jegyárak is. Már-már hagyományosnak számító év végi cikkünkben ezeket a változásokat vesszük sorra.

Területi jegyárak

2021-ben a változatlan áru gyermek- és ifjúsági területi jegyeken kívül a többi jegytípus ára mintegy 10%-os emelkedés lesz jellemző. Az éves általános Duna-ági felnőtt területi jegy ára így 40 000 Ft lesz, a napijegy pedig 3600 Ft-ért lesz elérhető. A behúzó jegy új ára 66 000 Ft, a mellékvízi jegy pedig 31 000 Ft-ért kapható 2021-ben. A jegytípusok körében nem lesz változás, továbbra is váltható lesz a hetijegy (általános: 19 300 Ft, behúzó: 33 000 Ft), valamint a 72 órás jegy (általános: 8300 Ft, behúzó: 14 300 Ft). Az emelést a folyamatban lévő nagy beruházások, valamint a munkavállalói bérek és a halgazdálkodás költségeinek jóval infláció feletti emelkedése indokolja.

Horgászrend

Tilalmi idők és fajlagos tilalmak

- A 2021. évi horgászrend talán legjelentősebb enyhítése, hogy a téli időszakra vonatkozó éjszakai általános tilalom lerövidül, január 1-től 17 óra helyett 20 óráig engedélyezett a horgászat, természetesen a mindenkori járványügyi szabályok betartásával.
- Elsősorban a rablóhalas horgászoknak kedvezve 2021-ben sem lesz őszi általános horgászati tilalom, ez immár a horgászrendben is szerepel.
- Újdonság, hogy a fészket őrző harcsa-állomány védelmében a harcsa fajlagos tilalmi idejében, május 2-től június 15-ig harcsát kifogni tilos, tehát a 100 cm-nél nagyobb harcsát is tilos megtartani.
- Az ívó ragadozók védelmét szolgálja az az új szabály, hogy március 1. és április 30. között a pergetés csak harcsafogásra alkalmas műcsalival és felszereléssel engedélyezett. Ebben az időszakban tehát tilos a finom pergető módszerek alkalmazása. A kifogott és visszaengedett süllő ugyanis – ha egyáltalán túléli a farsztás megpró-

bátatásait – nem tér vissza a fészkére, így veszélybe kerül a szaporulat.

Horgászszerszámok és -módszerek, horgászjegy

- Enyhült a vízi sporteszközökből való horgászatra vonatkozó szabály: 2021-től már csak a strandeszközökre vonatkozik a tiltás a főágon (ide tartozik a belly boat is). A Francia-öbölben és a mellékvízekben továbbra is csak parti horgászat engedélyezett.
- 2021-ben megszűnik az a korlátozás, hogy a stupek segédbotos behúzása csak behúzó jeggyel lehetséges. Ez a módszer tehát általános jeggyel is megengedett lesz.
- A téli időszakban a szonár használatának tiltása kiegészült egy olyan szabállyal, hogy a korábban szonár segítségével rögzített helyre visszatérve a későbbi horgászat is tilos.
- Konkrét esetekre reagálva született meg az a rendelkezés, hogy parti horgászat esetén a bevetett felszerelés csak steget, vagy a víz közvetlen közelében lévő horgász helyen tartható. Tilos tehát átvinni a part menti úton, és a magánterületen, kertben, erkélyen stb. elhelyezni a horgászbótot.
- 2021-től az elveszett, ellopott, megsemmisült területi jegy csak teljes áron lesz pótolható, ekkor az új jeggyel az éves elvihető halmennyiség időarányos része fogható ki. Ez a rendelkezés érvényes a szabálysértési eljárás során bevont területi engedélyre is, az eltiltás lejártá után.

Konkrét helyszínekre vonatkozó szabályok

- A makádi parkerdő március 1-től június 15-ig a korábbi években is kíméleti terület volt. A parti horgászat tilalma 2021-ben kiegészül a meder parttól számított 50 méter szélességű szakaszával. A tavaszi kíméleti területek (ívóhelyek) helyszínében egyéb változás nincs.
- A 2021-ben üzembe álló tassi többfunkciós műtárgy környékén a Vízügyi Igazgatóság védőterületet jelölt ki. Az erőművi csatorna teljes hosszán és attól északi irányban, a „Büdös-sarok” alsó 200 m-es – táblákkal és bójákkal jelölt – szakaszán vízi járművel közlekedni, illetve partról és csónakból horgászni tilos.
- A jelentősebb versenyek helyszínén 2021-ben is lesznek korlátozások. A Makádi Ezüstpart vonalában szeptember 6. és 11. között megrendezendő bojlis verseny, valamint a május 8–9-ére kiírt

országos csónakos pergető bajnokság és a szeptember 9-ére tervezett csónakos pergető verseny idején a makádi parkerdő és a Rózsa-sziget között tilos a horgászat. A hivatalos versenypályákon (csepeli versenypálya és Északi övcsatorna) versenynapokon – esetenként korábban is – korlátozható a horgászat, melyet táblával jelölünk, és közzé tesszük honlapunkon, valamint közösségi oldalunkon.

- A Gubovics-öbölre (korábbi nevén Lajos-hókony) vonatkozó téli általános tilalmat a horgászok kérésére 2020. év elején eltöröltük, helyette visszatért a korábbi években megszokott pergetési tilalom január 1. és február 28., illetve november 20. és december 31. között. E helyen és időben csak drótelőkével, hármashoroggal, és 10 cm-nél nagyobb élő csalihallal lehet ragadozóra horgászni.

- Egy másik 2020-as változás is most került bele a horgászrendbe: az RDHSZ dömsödi halgazdaságának üzemi területén, az Északi övcsatorna két hídjá között egész évben tilos a horgászat.

- Az elmúlt évben gyakran visszatérő téma volt a strandokon folytatott horgászat. Az ehhez kapcsolódó korábbi gyakorlat immár a horgászrendben is szerepel: az RSD-n és mellékvizein kijelölt strandok területén való horgászatot a strandüzemeltető helyi szabályzata határozza meg. Jelen pillanatban ez a szabály a ráckevei, dömsödi, valamint a szigetcsépi kijelölt strandokra vonatkozik, azonban ez a lista bármikor bővíthet év közben is.

- Pontosítottuk a műtárgyak melletti egybotos horgászati szabályt. Az új szöveg a hidakat, zsilipeket és vízerőtelepeket sorolja fel, vagyis pl. a hajóállomások nem esnek a tiltás hatálya alá.

Rekordlista

- 2021-ben a Duna-ági Rekordlista szabályzatában is lesz néhány kisebb változás. A ponty alsó súlyhatára 15 kg-ra, az egyéb halaké – pl. compó – pedig 2 kg-ra emelkedik. További újdonság, hogy nem jutalmazunk – a határozat jogerőre emelkedésétől számítva – három évig olyan horgászt, aki halvédelmi bírsággal sújtott szabálysértést követett el.

rdhsz.hu/horgaszrend

- A 2021. évi horgászrend olvasható a honlapunkon (www.rdhsz.hu)!

Béres Attila

Gyakran ismételt kérdések

Miért kell fizetni a helyfoglalásért a makádi Ezüstparton?

Az Ezüstpart töltés és a meder közötti 3,5 kilométer hosszú szakaszát a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóságtól bérlő Szövetségünk. A bérleti díjon felül egyéb kötelezettségeket is előír a szerződés: az árvízvédelmi töltést évente legalább két alkalommal kaszálni kell, és gondoskodni kell a szemétszállításról, valamint a kihelyezett illemhelyek szippantásáról. Az Ezüstpart kereskedelmi szálláshelynek – kempingnek – minősül, ezért a vendégéjszakák után idegenforgalmi adót is kell fizetni, mely alól a vírushelyzet idejére felmentést kaptak a szálláshely-szolgáltatók.

Egyre több problémát okoz a Duna-ágon a horgászok és az evezősök közötti konfliktus. Mit lehet tenni a zavartalan horgászat érdekében?

A Ráckevei Duna-ág a horgászok mellett az evezős sportok híveinek is kedvelt vize. A kajakosok és kenusok gyakran a part mentén haladnak többedmagukkal, figyelemtelenségből vagy nemtörődomségből veszélyeztetve a bedobott horgászkesztyűket. Előfordul, hogy az ebből eredő viták tettelegességgé fajulnak.

A közhiedelemmel ellentétben a csónakokra és a vízi sporteszközökre nem vonatkozik olyan jogszabály, amely előírná a parttól számított minimális távolságot, így csak meggyőzéssel lehetne ezt a konfliktust rendezni. Szövetségünk képviselői több alkalommal is tárgyaltak a helyi evezős szervezetekkel, azonban az ígéreteken kívül eddig nem sok változás történt. Felszerelésünk biztonságáért horgásként annyit tehetünk, hogy minél jobban felhívjuk magunkra a figyelmet, illetve a botspiccek leeresztésével és/vagy zsinórsüllyesztő használatával minimalizáljuk a kockázatot. Az önbíráskodásba hajló „problémamegoldást” senkinek sem javasoljuk.

Az RSD csatornáinak bizonyos részein egyre nagyobb tömegben fordul elő az amur. Minek köszönhető ez a növekedés?

Az amur a szibériai nagy folyókból betelepített tipikus folyóvízi hal, mely az évtizedekig elfogadott hivatalos álláspont szerint hazánkban nem szaporodik. Ez az elmélet a közelmúlt kutatásai alapján megdőlni látszik, ugyanis nagyobb folyóinkban – leginkább a Tiszában – megvannak a feltételek az amur szaporodásához. A csatornában nem valószínű, hogy számottevő lenne a szaporulat, itt inkább a környező halgazdaságokból kiszabadult példányokról lehet szó. A gazdálkodók ugyanis előszeretettel telepítenek amurt a zárt rendszerű halastavakba és az azokat körülvevő csatornába a vízi növényzet kordában tartása céljából. Tájidegen halaként az amur horgászvizekbe való telepíté-

sét törvény tiltja, legfeljebb néhány kósza példány juthat így a vizekbe a pontyoszállítmányokkal keveredve.

Az inváziós fajok (pl. busa) beleszámítanak-e az éves fogható kvótába?

A Duna-ági éves általános területi jegy évi 60 kg napi darabszám-korlátozással védett hal elvitelére jogosít, mely a végrehajtási rendelet által előírt 100 db-os éves limittel együtt érvényes. Ezen felül további 60 kg vihető el a napi darabszám-korlátozással nem védett őshonos halakból – pl. keszegfélék. Az idegenhonos invazív hal-fajok – mint pl. a busa és az ezüstkárász – egyik kvótába sem számítanak bele, így ezek korlátlanul foghatóak, sőt, törvény tiltja a visszaengedésüket. Az amur viszont

nem inváziós faj, melyre az RSD vízrendszerén napi darabszám-korlátozás is vonatkozik, így az beleszámít a 60 kg-os kvótába, és a visszaengedés tilalma sem érinti.

Béres Attila

rdhsz.hu/gyik

Szemetet szedtünk Szigetcsépen

Egy népszerű őszi akcióhoz csatlakozott a Ráckevei Duna-ági Horgász Szövetség. 2020. október 10-én, szombaton szemétszedésre került sor Szigetújfalu, Szigetcsép és Szigetszentmárton településeken, azok külterületein az erdőkben és a vízpartokon. Az akció támogatói: Pilisi Parkerdő Zrt., Országos Polgárőr Szövetség, Pest Megyei Polgárőr Szövetség, Csepel-szigetközép Földtulajdonosi Közösség, Csepel-szigeti Nimród Vadásztársaság, Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség, önkéntesek, vállalkozók. A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség 1 db Toyota Hilux halóri gépkocsival és 1 db kifejezetten szemétygyűjtésre készült utánfutóval, 2 fővel (egy fő hivatásos halór és egy fő RDHSZ küldött) vett részt a megmozduláson. A mi csoportunk a szigetcsépi olajvezeték környéki vízpartot és a Csupics-szigeti természetvédelmi területet tisztította ki az önkéntesekkel együtt. Ezen túlmenően logisztikai támogatást nyújtottunk valamennyi munkacsoportnak azzal, hogy a beszállított szemetet elszállítottuk a több ponton lerakott konténerekhez. Iszonyatos mennyiségű, mintegy 30 köbméter szemet gyűlt össze, bizonyítva, hogy van még hová fejlődni az emberiségnek. Köszönjük a részvételt az önkénteseknek! Reméljük, hogy egyre kevesebb dolgunk lesz a legközelebbi akciókon! Pfeifer Rikárd

A rekorderek rekorderei 2020-ban

A rekordhalak hitelesítése 2020-ban minden eddiginél több munkát adott halőreinknek: lapzártáig több mint 300 idei igazolólapot dolgoztunk fel. A rögzített rekordfogások száma év végéig bőven meghaladhatja a tavalyi mennyiség háromszorosát, ami alighanem a módosított szabályzatnak, vagyis a jutalom területi jegyek sorsolásának köszönhető.

A Duna-ág egy különleges horgászvíz, ahol a sokan a saját stégükről horgászva szinte éjjel-nappal hódolhatnak a halfogás szenvedélyének. A helyhez kötött horgászat közben – nem kevés idő és anyagi erőforrás feláldozásával – tökélyre fejleszthető a szoktató etetés és a meder feltérképezésének tudománya. A bojlis jegy birtokában megengedett behordással kiegészítve a nagyhalas módszerek rendkívül hatékonyvá válnak, amit a többszörös rekorderek növekvő száma is kitűnően szemléltet. A 11 éve működő Duna-ági rekordlistán több olyan horgászt találhatunk, akik tíznél is több fogással szerepelnek az adatbázisban. Cikkünkben bemutatjuk azt a hat horgászt, akik 2020-ban legalább öt alkalommal riasztották a halőröket rekordhal hitelesítéséhez.

Kauremszki Józsefnek ez az első éve a Duna-ágon. József az RSD tassi szakaszán bojllal horgász, célzottan nagy pontyokra. Mondhatjuk, hogy kopogás helyett az ajtót is berúgta, ugyanis egy május eleji napon máris egyszerre két rekordlistás pontyot akasztott fűszeres-chilis bojllal csalizva. Közülük a nagyobbik 20,83 kg-ot nyomott a mérlegen. József nyolc ponttyal csúcstartó a 2020-as rekordlistán, de a közösségi médiában ennél jóval több fogással szerepel. Posztjaiból kiderül, hogy a természet szeretete és a halakkal való kíméletes bánásmód elsődleges számára.

Kauremszki József, 2020. május 7., 20,83 kg

Még teljesebb a halfogás öröme, ha a horgász már a csalit is maga készíti. Boros Gyula Dömsödön saját gyártású bojlijával csalizva egész évben hódol a C&R horgászat szenvedélyének. Idei legnagyobb fogása, egy 28 kg-os ráckevei pikkelyes mellett további öt pontyot hitelesített. Családja is megfertőződött a horgászattal, felesége és fia is szebbnél szebb fogásokkal szerepel a rekordlistán és a közösségi oldalakon.

Egyik legelső rekorderünk, Dávid Lajos már 2009 szeptemberében felhívta magára a figyelmet egy 31,7 kg-os amurral, ami azóta is a második helyen áll a Duna-ági amurok abszolút rangsorában. Kilenc rekordlistás halából ötöt idén fogott, a 2020-as négy – közel

20 kg-os – pontyfogása mellett egy 42,6 kg-os busával is büszkélkedhet. Több helyszínen is horgász, Ráckeven kívül a Makádi Ezüstpartról is jelentkezett hitelesített rekordfogással.

Boros Gyula, 2020. július 12., 28,00 kg

Dávid Lajos, 2020. július 2., 42,64 kg

Kereskai Norbert, 2020. május 21., 23,28 kg

Kereskai Norbert főhadiszállása a Kerekzátany-sziget, ahonnan idén öt alkalommal hívta a halőröket kapitális hal hitelesítéséhez. 2020-ban a legnagyobb fogása egy 23,28 kg súlyú, közel méteres amur volt, melyet feederes módszerrel, pellettel csalizva sikerült horogra csalnia, búza-kukorica etetésen. A bojlis horgászatban is otthon van, négy idei rekordpontyából kettő messze meghaladja a bűvös 20 kg-os határt.

Egy ifjú bojlis horgással folytatjuk, aki már tavaly felkerült a rekordlistára, de az igazi nagyüzemet 2020-ban indította be. Elek Patrik László Ráckeven, a Somlyó-szigeten lévő stégen aprítja a nagy pontyokat. Az igazán nagy, 20+-os hal eddig nem jelentkezett nála, de rekordfogásait elnézve ez csak idő kérdése. Idén öt alkalommal hitelesítettünk nála 10 kg-ot meghaladó pontyfogást, legnagyobb hala 17,7 kg-ot nyomott a mérlegen.

Elek Patrik László, 2020. szeptember 26., 17,7 kg

Németh László, 2020. augusztus 20., 15,3 kg

Sokszor kiderül, hogy a hagyományos módszerekkel és csallikkal, megfelelő tapasztalattal és helyismerettel kiegészítve napjainkban is eredményesen lehet horgászni. Németh László ráckevei horgász az idősebb generációt képviseli, de teleszkópos botjával, fűzött kukoricával lógatva a fiatalokat megszégyenítő fogásokkal büszkélkedhet. Idén először iratkozott fel a rekorderek sorába, de máris öt ponttyal gazdagította az adatbázist, ötször tapasztalhatta meg a hal visszaengedésének örömét. Legnagyobb fogása egy vizünkön ritkának számító 15,3 kg-os tükrös, melyet augusztus 20-án reggel 45 perces fárasztás után emelt partra.

rdhsz.hu/rekordlista

Rekordereinknek ezúton is gratulálunk!

Béres Attila

Tisztelt Horgásztársak!

Ezúton tájékoztatjuk Önöket, hogy a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség Halőri Szolgálat 2020. 01. 01-től 2020. 09. 30-ig az alábbi ügýtípusokban, az alábbi ügyszámokkal indított halvédelmi szabálysértési, büncselekményi, illetve egyéb eljárásokat.

Jogosulatlan horgászat:	237 fő
Több botos horgászat:	17 fő
Méret alatti hal kifogása:	15 fő
Tilalmi időben való horgászat:	7 fő
Tiltott helyen való horgászat:	1 fő
Kifogható halmennyiség túllépése:	2 fő
Fogási napló nem-, vagy hamis vezetése:	67 fő
Helyi szabályok megsértése:	8 fő
Orvhalászat büntette:	10 fő
Tiltott horgásmódszer:	7 fő
Védett-, vagy nem kifogható hal:	2 fő
Vízügyi vonatkozású ügy:	11 fő
Természetvédelmi vonatkozású ügy:	7 fő
Összesen:	391 fő

Halőreink tehát 391 fő ellen indítottak halvédelmi és egyéb vonatkozású, megalapozott eljárásokat, melyek jogerős határozatokban végződtek, illetve még folyamatban vannak.

Hozzátenném, hogy a legtöbb esetben halmazat is felmerül (pl. jogosulatlan horgász túlméretes halat visz el stb.). Ez esetben a súlyosabbik ügye kerül a fenti statisztikába.

Pfeifer Rikárd

Invazív fajok a Ráckevei Duna-ágban: óriási mohaállatok

A feljövő nap sugara fokozatosan átszűrődik a nád szálai között. Az éjszakai álomból ébrednek a nádas. Az egyik pillanatban a fénysugár visszaverődik egy nagy kocsonyás labdaszerű képződményen, ami a nád szárát körbe zárja. A 15–40 cm átmérőjű gömbölyded, sárgásbarna színű, áttetsző, kocsonyára emlékeztető képletek helyhez kötöttek, a nádszálakon helyezkednek el.

Észak-Amerikát és Kanadát, majd Európát és Japánt. Magyarországon, a Ráckevei Duna-ág alsó szakaszán 2011-ben azonosították először.

Ha közelebbről megnézzük, dudoros felszínén a mikroszkopikus méretű állatkák **rozettákba** tömörülnek. A rozetták alkotják a telepet, melynek víztartalma megközelítőleg 99%. Egy-egy rozettát 12–18 egyed épít fel.

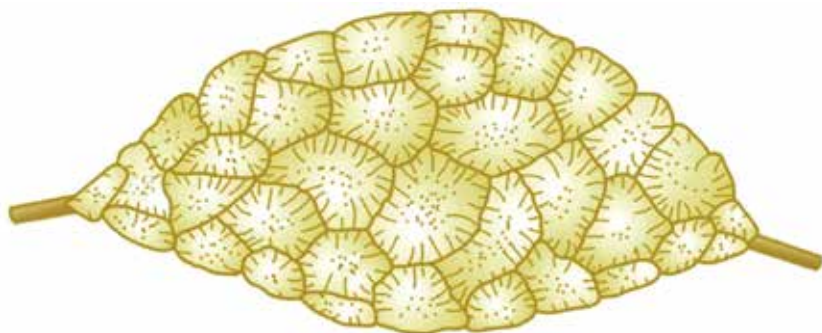
Keszeics: Mohaállatok (*Pectinatella magnifica*) (forrás: Wikimédia)

Beteg a nádas? A kocsonyás „labda” ártalmas a vízi élővilágra vagy a fürdőzőkre? Honnan került a Ráckevei Duna-ágba?

A szakemberekkel együtt megvizsgáltuk és kiderült, hogy a megfigyelt kocsonyás élőlény nem más, mint egy édesvízi mohaállat, a *Pectinatella magnifica* telepei.

A *Pectinatella magnifica*-t legelőször USA-ban, a Mississippi környékén találták meg, majd hamarosan meghódította

A pár milliméter nagyságú egyedek teste cső alakú **tokból** és **polipocskából** épül fel. A polipocska elülső részén patkó alakú **tapogatókoszorú** található. Felszínén csillókkal borított **csápok**, tapogatók helyezkednek el. A csillók által keltett vízáramlás sodorja a tapogatókoszorú belsőjében elhelyezkedő **szájüregbe** a parányi mikroszervezeteket, szerves törmeléseket.

Pectinatella magnifica telep (50 cm)

(Licensed under the Creative Commons Attribution Share Alike License 4.0)

Az óriási mohaállatok telepei a vízhőmérsékletre nézve szűk tűrésiűek. Élőhelyük optimális vízhőmérséklete 16–20 °C. Ha a víz hőfoka ősszel 12–13 °C alá esik, a telepek szétesnek, és a rendkívül nagy számban kiszabaduló 0,2–0,5 mm-es úgynevezett **statoblastok** hibernált állapotban áttelelnek. Amikor a vízhőmérséklet eléri az optimális értéket, új telepek fejlődnek.

Az édesvízi mohaállat környezetre gyakorolt hatása

A szűrőgető táplálkozásmódot folytató óriási mohaállatok nem élnek meg szennyezett vizekben, viszont kedvelik a tápanyagban gazdag (*eutróf*), lassan áramló, sekély, felmelegedő, napfényes vizeket. A Ráckevei Duna-ág középső és alsó szakasza ezért kedvező számukra. Szűrő tevékenységükkel szerepük lehet a vizek öntisztulásában. Habár egyes sós vizekben élő mohaállatok bőrirritációt okozhatnak, a Duna-águnkban előforduló mohaállat által okozott ilyen tünetek nem ismertek. A Ráckevei Duna-ágban megjelenésük pusztulásukkor a szaghatás miatt, valamint esztétikai szempontból sem szerencsés.

Szakirodalom

Dr. Tyahun Szabolcs (2011): Új élőlény a Ráckevei Duna-ágban. *Új Duna-ági Híradó I. évfolyam I. szám.*

Wikipédia: Óriási mohaállatok

Köszeghy Csaba
RDHSZ
Környezetvédelmi
Bizottság

rdhsz.hu/kornyezetvedelem

HELYREIGAZÍTÁS

Az Új Duna-ági Híradó 2020/3. számában megjelent „Az ezredik ponty” című cikkünkben tévesen állítottuk, hogy a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség Rekordlistája volt hazánk első, horgászszervezet által üzemeltetett online fogási adatbázisa. Állításunkkal ellentétben a Maconkai-víz-tározó (www.maconka.hu) Rekordfogások elnevezésű interaktív adatbázisa indult elsőként Magyarországon, amely e sorok írásakor 4989 horgász 35 766 regisztrált maconkai rekordfogásával egyben a legnagyobb édesvízi rekordlista Európában is. Az érintettektől ezúton is elnézést kérünk!

Halas települési címerek a Kis-Duna mentén

Szigetszentmárton község címere: kerek talpú pajzson ezüstmezőben kék haránt pólya, benne ezüstsínű paduc hal (jellemzően dunai halfaj). A pólya feletti részben szőlőtő zöld levelekkel és kék színű fűrtökkel. A pólya alatti mezőben felszántott földön barna színű eke. A címerpajzs körüli felirat: Szigetszentmárton – Sankt-Martin.

Szigetszentmárton község címere

Szigetcsép község címere: heraldikailag pajzson fekete szegéllyel három részre osztva, felül zöld mezőben arany szőlőfürt levéllel, középen folyó jelképeként kettős hullámvonal ezüstsínben, alul piros mező, benne pikkelyezett ezüstsínű hallal. A címer hármastagozódása a községben élő három nemzetiséget szimbolizálja. A színek a nemzeti zászló színeit hozzák vissza, az ábrák a korábbi községi pecsétlenyomatokban alkalmazott ábrákat örökítik át.

Szigetcsép község címere

Dunavarsány város címere
(Forrás: www.nemzetijelkepek.hu)

Dunavarsány város címere: Dunavarsány címerének alapja, a címereknél használatos, szabályos pajzs alak. A pajzs felső részét egy keskeny aranycsík választja el a pajzs többi részétől. Az aranycsík jelképesen részben az 1000 esztendeje jelenlévő kereszténységet, részben az életet adó Dunát szimbolizálja. A Duna a környéken megtelepedő honfoglaló magyarság fontos megélhetési forrása volt. A hal egyrészt a kereszténység ősi jelképeként jelenik meg a címerben, másrészt a két településrész: Dunakisvarsány és Dunanagyvarsány együtvé tartozását is jelképezi. A szabályosan négyfelé osztott pajzs jobb felső része

aranyháromszög. Benne egy ágaskodó szarvas sziluettje látható. A sárga mező bal felső sarkában pedig a nap stilizált része „kandikál be”. A sárga mező és a stilizált nap a vidékre oly jellemző napsütéses tájat, a szarvas pedig e vidéken egykor őshonos nemesvadat ábrázolja, és utal a honfoglaló magyarságeredet mondájára, a csodaszarvas-történetre. A pajzs bal felső része bordóval, ezüsttel váltakozó ún. Árpád-sávos mező (Árpád honfoglaló nemzetségére emlékeztet), amely a vidéken megtelepedett Árpád nemzetség birtokát idézi, itt létesült Varsány falu. A pajzs jobb alsó negyede késsel, sárgával váltakozó csíkjai arra utalnak, hogy Hunyadi János kormányzóságától kezdődően Varsány falu Pest-Pilis-Solt vármegye fennhatósága alá tartozik. Pest megye színei ma is a kék-sárga. A pajzs bal alsó negyedének kéksége a Duna és a környező tavak közelségét szimbolizálja. Benne az egyik legősibb halászati eszközzel, a varsával. Beszélő címer – Varsa, Varsány. (Bár a falu nem a halászati eszköztől kapta a nevét, de mint fontos munkaeszköz, az egykori itt élt népek mindennapi használati tárgya volt.) A pajzsot felülről két oldalra elágazva közrefogja a vidék egyik legjellegzetesebb, őshonos növénye, az ún. ezüsthűz. Népi megnevezésében olajfa ága. (Az ezüsthűz gyakran szerepel az ország címerével is, ha azt az ún. foszladekkel együtt ábrázolják, például a fegyveres testületek zászlóján.) Az ezüsthűz ágait középen egy stilizált aranykorona fogja össze, utalván arra, hogy Varsány falu királyi birtokon létesült.

Udvari Zsolt

2020. nyári haltelepítés összefoglaló

2020-ban is az előző évek gyakorlata szerint zajlott az RDHSZ nyári haltelepítése. Három egymást követő hónapban (június, július, augusztus) három telepítési napra tervezve, a Ráckevei (Soroksári)-Dunára 25 000 kg és a mellékvizekre (Északi-övcatorna, Duna-Tisza-csatorna, Dunavölgyi-főcsatorna) 5000 kg horogérett ponty telepítését irányozta elő Szövetségünk. Az első haltelepítés 2020. június 16-án valósult meg, amikor összesen 9399 kg ráckevei pikkelyest telepítettünk, amelyből 3112 kg a csatornákra került. A második haltelepítés 2020. július 7-én volt, amikor 8640 kg pontyot telepítettünk az RSD-re. Az utolsó telepítési alkalommal, 2020. augusztus 6-án összesen 12 405 kg ponty került a horgászvizekbe, amelyből 2041 kg a Duna-Tisza-csatornába került. A halak átlagsúlya 1,4–1,6 kg között alakult. A teljes nyári haltelepítés összmennyisége 30 444 kg, ami 444 kg-mal haladta meg a tervezetet.

Ugrai Zoltán
halgazdálkodási ágazatvezető

Akadálymentes horgászhely Csepelen

A Csepel Horgász Egyesület 85 éves. Az egyesületre jellemző, hogy a megvalósítandó célokat a tagsággal közösen alakítja ki, azzal a céllal, hogy megőrizze az utódoknak azt a szellemi és anyagi tőkét, amit az elődöktől kaptak. Az idei ünnepi évre készülve az egyesület elnöksége több ünnepi rendezvényben gondolkodott. A rendezvények végrehajtásába sajnos beleszólt a COVID-19 járvány. Ennek ellenére sikeresen lebonyolítottuk a gyermekrajz pályázatot, melynek eredményhirdetése 2020. szeptember 26-án volt. A meghirdetett két kategóriában 78 rajzpályázat közül választotta ki a zsűri a nyerteseket. A fődíj az egyes kategóriákban egy komoly roller és egy szuper gyermekkerékpár volt. Elnökségünk úgy döntött, ha lehetőségünk lesz rá, akkor az idei évben elkészítjük a mozgáskorlátozott horgász helyet is, amivel precedenst szeretnénk teremteni elsősorban a Duna-ágon. Szerencsére az idei év anyagi helyzete lehetővé tette ennek a tervnek a megvalósítását és elkészítettük a Duna-ág első kimondottan mozgássérülteknek készült horgász helyét. A mozgáskorlátozott horgászhely olyan sikeres lett az elkészülése óta eltelt időben, hogy több országos megkeresést is kaptunk.

Az egyik legfontosabbat az Access4you irodától kaptuk, ezt szó szerint idézném: „Az Access4you International Kft. az Access4you védjegy szabályzata és szempontrendszer alapján az auditálást és minősítést elvégezte, mely alapján a horgászhely megfelel a védjegyhasználat feltételeinek. A helyszín az Access4you szabályzata szerint akadálymentes kerekesszékesek, babakocsis kismamák, idősök, mozgásában korlátozottak számára. Ez alapján a Csepeli akadálymentes horgászhely az Access4you tanúsító védjegy alap fokozatára

jogosult.” Terveink között szerepel a csőhídi versenypályánál is létrehozni egy ilyen horgászhelyet a jövő évben, hiszen annak autóval való megközelítése egyszerűbb. Ennek a költségeit viszont szeretnénk támogatásból fedezni. Köszönetet szeretnénk mondani Bp. Csepel XXI. kerület Önkormányzatának, a Csepeli Városgazda Közhasznú Nonprofit Zrt. segítségének a horgászhely kialakításában. A horgászhely átadásával egyesületünk vállalja a horgászhely rendben tartását, karbantartását, hogy ez a hely mindig rendelkezésre álljon mozgáskorlátozott horgászaiknak. Megköszönjük Gurisatti Gyula kerekesszékes világbajnok horgásznak és Serman László barátunknak, hogy élményhorgászattal emelték az 2020. szeptember 25-i ünnepélyes átadás színvonalát.

Mészáros Ferenc
Csepel HE elnök

Ötéves kormorán gyérítési engedély

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség kérelmezte és a Pest Megyei Környezeti Hivatal Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztálya engedélyezte a nagy kárókatona (*Phalacrocorax carbo*) riasztását és gyérítését 2021. január 31-től 2025. december 31-ig a Makádi Tógazdaság, a Dömsödi Tógazdaság, valamint a Szigetbecsei Előnevelő Telep területén. A halastavaink tekintetében első ízben sikerült e közösségi jelentőségű halevő madárfaj riasztására és gyérítésére 5 naptári évre szóló engedélyt szereznünk a természetvédelmi hatóságtól. A gyérítést az RDHSZ főállású – telepvezető, halász, és hivatásos halór – munkavállalói végzik, akik külön jogszabályok alapján jogosultak a tevékenység végzésére. A gyérítési tevékenység során, figyelemmel a vízi és vizes élőhelyek védelmére, kizárólag acélsörétet használunk.

Udvari Zsolt

Kormoránból kivágott 41 cm-es fogassüllő (Fotó: Pfeifer Rikárd)

Mert a tökéletes fertőtlenítés most a legfontosabb

Mostanában gyakran kapnak halór kollégáink kérdéseket Önöktől, hogy az RDHSZ hogyan, mi módon biztosítja a napi – esetenként – több száz halór-horgász kontakt során azt, hogy ne történjen COVID-19 kórokozó átadás. A kezdetektől valamennyi hivatásos halór kolléga megkapta a szájmascskot, gumikesztyűt, valamint a kézfertőtlenítőt, illetve a járművekhez a felületfertőtlenítő anyagokat, melyeket folyamatosan

pótolunk. Természetesen a szükséges teszteléseket is elvégeztük, elvégezzük a hivatásos halóri gárdán, melynek tagjai szerencsére kivétel nélkül negatív lelettel rendelkeznek. Reméljük, hogy

ez így is marad! A második, erőteljesebb hullám miatt beszerzésre kerültek ózongenerátorok is, melyekkel a halóri járművek, a Szövetség irodái, valamint a Rózsa-szigeti Horgásztanya szobái időről időre sterilizálhatóak, mégpedig tökéletesen. Az általunk beszerzett ózongenerátorok időzítővel ellátott, 1 ózonlapos, 4 g/h ózonkibocsátással rendelkező lég- és klímatisztító berendezések, amelyeket zárt szobák, épületek, gépjárművek belső terének és klímájának alkalmankénti fertőtlenítésére használunk. Az ózonkezelés ma már igazolt, igen elterjedt, széles körben alkalmazott légtisztító, fertőtlenítő eljárás. Az ózongáz az egyik legerősebb fertőtlenítéshez használt hatóanyag, ami 50-szer hatékonyabb és 3000-szer gyorsabb, mint a klór. A kellemetlen szagokat semlegesíti és megszünteti, legyen az cigarettafüst, étel, vegyszer vagy dohos szag. Nincs olyan kórokozó, mely ellen tud állni az ózon fertőtlenítő erejének, így a levegőben, felületeken megtapadó vírusok, baktériumok, penész és más gombák elleni harcban is az egyik leghatékonyabb segítség lehet. Az ózongázzal történő kezelés

során, semmilyen vegyszerre nincs szükség, így a tisztítási folyamat környezetbarát. Az ózonos fertőtlenítés alapelve: Az ózongáz (O_3) három oxigénatomot tartalmaz, míg a belélegzett levegő kettőt. Amikor a rendkívül reaktív ózonmolekulák baktériumokkal, vírusokkal és egyéb szagokat okozó részecskékkel érintkeznek, bekövetkezik az oxidáció, amely során ezek a káros részecskék teljesen elpusztulnak, míg az ózon molekula oxigénné (O_2) alakul át a kémiai folyamat végén. Tehát a kezelés után nem marad más, mint friss O_2 -dús levegő. Fontos megemlíteni, hogy az ózongáz mérgező, nagy mennyiségű, hosszú távú belégzése irritáló és káros lehet, ezért a kezelés alatt ne tartózkodjon senki és semmilyen élőlény a kezelt területen. Éppen az erős oxidáló képessége miatt az ózon igen rövid életű. Mivel az ózonmolekulák a levegőben mindig találnak maguknak megkötni való port, szennyeződést, kórokozót, így körülbelül 30 perc elteltével nagy részük visszaalakul oxigénné, ezért a kezelés utáni 30 perccel már biztonságosan elfoglalható a kezelt terület.

Kérjük a Tisztelt Horgásztársakat is, hogy a vízpartokon is tartsák be a már közismert védelmi rendelkezéseket, rendszabályokat a saját és mások érdekében! Együttműködésüket köszönjük!

Pfeifer Rikárd

rdhsz.hu/halorzas

Főzőversenyen jártunk, halkolbásszal nyertünk

A Csepel HE évek óta minden ősszel megrendezi a főzőversenyét. Az elmúlt években rengeteg halétel készült, azonban pár éve – a verseny színesítése miatt – már nem csak halétellel lehetett nevezni. Erre a versenyre a sok meghívott vendég csapatok mellett, a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség is kapott meghívást. Ennek eleget téve egy különleges fogással készült a csapat, egy nem hétköznapi halétellel, természetesen csakis magyar alapanyagokból. Az RDHSZ csapatának az étele a kapros káposzta volt halkolbásszal és füstölt halal kínálva. A fogást elkészíteni nem volt könnyű feladat, mivel a kolbászt is helyben töltötték a versenyzők, ami már önmagában is látványos volt. A frissen kisütött kolbászokat a vendégek lelkesen fogyasztották, már ekkor látszott, hogy az ízletesen elkészített halhús (kizárólag magyar halból) bármikor felveszi a versenyt a többi hús fajtával. Az elkészült fogásokat a helyben választott zsűri értékelte. Bár verseny volt, külön helyezéseket nem hirdettek, a legjobb gasztronómiai élményért járó díjat a Szövetség csapata nyerte el. (A pontos recept megjelent az Új Dunaági Híradó 2019/4 ingyenes számában.)

Kocsis László

Tisztelt Horgásztársak!

Ezúton értesítjük Önöket, hogy a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség Halóri Szolgálatánál 2020. október 1-jétől ügyeleti telefonszám került bevezetésre. Ezen a számon a hét minden napján, 24 órában elérhető a halóri ügyeletes diszpécser, aki azonnal tud intézkedni a bejelentés kapcsán. Várjuk tehát a hal- és vízügyi ügyekben bejelentéseket, valamint kérjük, hogy a rekordhalak hitelesítését is ezen a számon igényeljük. Kérjük, hogy csak indokolt esetben, valódi problémákkal és valódi rekordhalakkal keressék ügyeletesünket!

RDHSZ Halóri Szolgálat ügyeleti száma:
06-30-675-7304

2020. évi kitüntetettjeink

A Magyar Országos Horgász Szövetség 2020. augusztus 18-i Választmányi ülésén **Mészáros Ferenc** úr, a Csepel Horgász Egyesület elnöke vehette át Dr. Szűcs Lajostól, a MOHOSZ elnökétől a „Horgászatért Érdemérem” kitüntetést.

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség 2020. szeptember 26-i Küldöttgyűlésén az idén második éve adományozható, legmagasabb RDHSZ kitüntetést, az „Arany Compó Díj”-at **Reviczky Gábor**

színművész úrnak, a legendás Duna-ági horgásznak adta át Dr. Molnár Pál RDHSZ elnök.

A „Ráckevei Dunaági Horgász Szövetségért” kitüntetést az alábbi horgásztársaknak adtuk át:

RDHSZ tagegyesületében nyilvántartott sporthorgászok:

- **Dr. Bánfalvi Antal István** (Műegyetem Horgász Egyesület).
- **Geiger István Tamás** (Molnár-sziget Sporthorgász Egyesület).

- **Vincze Szilárd** (Dolgozók Szigetszentmiklósi Horgász Egyesülete).

RDHSZ tisztségviselők:

- **Dr. Keyha Tibor**, az Etikai Bizottság elnöke.
- **Gerendi Zsolt**, az Elnökség tagja.

RDHSZ munkavállaló:

- **Schwarczné Baranyai Katalin**, nyugalmazott RDHSZ dolgozó.

Kitüntetettjeinknek ezúton is gratulálunk!

Udvari Zsolt

Tisztújítás a Ráckevei HE-nél

A Ráckevei Horgász Egyesület (2300 Ráckeve, Keszeg sor 6.) 2020. szeptember 19-én megtartotta tisztújító közgyűlését, amelyen az alábbi személyek lettek megválasztva: **Elnök:** Schwarcz Gáspár (a leköszönt Sifrik Ferenc úr helyébe). **Alelnökök:** Farkas László, Kirchner István. **Vezetőségi tagok:** Egyed Gábor, Pilinger Sándor, Schenk József, Weisz András. **Ellenőrző Bizottság elnöke:** Molnár Julianna; tagjai: Somogyi Gyuláné, Kiss Gábor.

Fegyelmi Bizottság elnöke: Dr. Keyha Tibor; **tagjai:** Dr. Soproni Zsolt, Sárosi László. **RDHSZ küldöttek:** Schwarcz Gáspár, Farkas László, Kirchner István, Dr. Keyha Tibor, Kopasz Sándor.

Az új elnök úrnak és valamennyi tisztségviselőnek eredményes társadalmi munkát és jó egészséget kíván a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség!

Schwarcz Gáspár
R.H.E. elnök

A varázslatos Rózsa-sziget

A ki egyszer megfordult a Ráckevei (Soroksári)-Duna ezen szegletében, nehezen tud szabadulni annak varázsától. A vadregényes táj ölelésében megbújik egy piciny sziget, alig észrevehetően fűz és nyárfák, nádasok, csalitosok árnyékában. Egy szelete annak a vegetációnak, amelyet a Duna táplál. Halaival együtt tálcán kínálja a természetkedvelők sokféle örömét, legyen az kikapcsolódni vágyó horgász, vagy egyszerű halandó. Sokféle arca van a szigetnek. Ha a spiccen tekintünk ki a nagy vízre, úgy érezzük, a látóhatár végtelenségével, az örökkévalóság részesei vagyunk. Ha magunk előtt fodrozódó vizet kémleljük, tetten érhetjük a vízi világ apró csodáit... Apró halak cikáznak, molnárkák szörföznek, vadkacsák rajzanak, hattyúk nagy hanggal futnak majd startolnak a kéklő vízfelületen. Kora reggel a párában úszó öbölben méretes halak kiemelkednek, majd visszacuppannak magányukba. Itt mindenki végzi a napi teendőjét, szinte zavartalanul. Zajt csupán a közeli építkezés és Makád felől a halastavi madárriasztó durrogása töri meg. Ebben a miliőben talált otthonra, néhány festőművész, immár második éve. Az RDHSZ felkarolta és támogatja a Rózsa-szigeten egy héten keresztül dolgozó művészeket, amikor 2019-ben hagyományteremtő céllal életre hívta az **RDHSZ Rózsa-szigeti Művésztelepet**, amelyet minden évben kora

ősszel rendeznek meg. A festőművészek a művésztelepen való részvételért fejjenként 1–1 db helyben készült festményt adományoznak az RDHSZ-nek. Az alkotások azután, mint szövetségi tulajdon az RDHSZ telephelyein kerülnek végleges megőrzésre, illetve kiállításra. A szállást, étkezést az RDHSZ biztosítja a művészeknek, akik új színfoltot vittek az ottaniak életébe. A festők a horgászok kitartását csodálják, amint éjszakában nyúlóan várják a reménybeli zsákmányt, miközben talán nem is észlelik, hogy egyben a művészeknek is modellt állnak. Ha pedig elkészül a látkép, rácsodálkoznak az alkotásokra. Persze sok más vonzó téma is van. A stégeknél kinyúló nádas, a színeződő partmenti fák, a nedvzöld nyárfások, az elemek függvényében változó vízfelület, az erdőt átszelő ösvények és utak. Ilyenkor mindig az a kérdés, hogy lehet áttenni a valóságot vászonra. Mi az, amit kiemelünk, vagy elhagyunk formában, színben, dinamikában. A megközelítés változó, azonban valamennyinek alapja az a látvány, amit a sziget kínál.

Salamon György Rózsa-szigeti festménye

Bemutatjuk a 2020. évi II. RDHSZ Rózsa-szigeti Művésztelep résztvevőit. Salamon György festőművész a klasszikus, mély koloritú ábrázolás mestere. Képein érezhető, hogy számára nincsenek tiszta színek, anyagszerűséget csak az árnyalatok egymásra épülésével lehet

Salamon György festőművész munka közben

létrehozni. Igazi *plein air* kolorit köszön vissza képeiről, változatos színskálával, a sötét és világos felületek kontrasztjának játékoságával. Pataki Tibor lírai absztrakt megközelítése, a vízfelület vibrálására, csillogására, hullámzására, rétegződésére épül. Az egyes jelenségeket, a természetből vett ritmusba rendezi, ami által egy új minőséget hoz létre. Egyben megtartva, sőt fokozva az elemek szelíd dinamikáját. Munkáit 2020. október végén a Műcsarnokban is megtekinthették. Bolyki István munkái is a szigeti táj elemeiben fogantak. Sajátos impressziók, nádasok, fák, a vízfelület állandó változását tükröző jelenések. A körülötte megjelenő világ, amelyek látványában evilágiak, egyfajta festői látásmódon keresztül feloldódnak, sajátos megfogalmazást nyernek. Gyakran idézzük Tamási Áron szavait, amikor is egy kérdésre válaszolva, a következőket mondja: „Azért vagyunk a világon, hogy otthon legyünk benne.” Ezt az otthont, ha csak egy hétre is, a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség a horgászok mellett a festőknek ez év őszén is megteremtette.

Köszönet érte.

rdhsz.hu/rozsasziget

Bolyki István

Red Head Minnow

Ködös és csipős novemberi hajnal volt. Csak a párafátyolban felsejlő, halvány, narancssárga foltok árulkodtak a napkelte elkerülhetetlen beköszöntéről. A csónak némán karcolta a V alakot az olajosan áramló Duna víztükrébe, a búcsúzó hold tükörképe pedig amőbaként nyúlt szét és állt össze újra a hullámok által gerjesztett áramlatokon.

Stupek a csónak kormányzásával foglalatokodva boldogan nyugtázta, hogy úgy tűnik, mégis érdemes volt hajnalok hajnalán kimászni az ágyból. Mindene a peca, azonban a telefon ébresztőjének megszólalásakor kifejezetten utálatosan érezte magát. Elvégre, ki az a megveszekedett őrült, aki a végig robotolt hét után még hétvégén is hajnali négyre állítja be az ébresztőt? Szerencsére ezek a negatív gondolatok rendszerint csak a felkeléstől az első kávé elfogyasztásáig tartanak, így ez esetben is igyekezett ezt a holiditól a lehető legrövidebbre kurtítani. Nem aludt sokat. A reggeli horgászat izgatott várakozással töltötte el. Egész éjszaka forgolódott, és közben, tudat alatt is a meghorgászni kívánt pályákon és a csali összeállításán járt az esze.

Ezen a reggelen a csuka volt a célhal, méghozzá pergetve. A csukákkal Majosháza partszéli nádasai között igyekezett farkasszemet nézni. Rozoga stégek alá, nádtorzsába, fatörzs mellé, bokrok alá dobta a csalit. Csak a mozdulatokra összpontosított és bemérte a célpontot. Nem dobott mindig, néha megállt és figyelte a vizet, a hangokat, a mozgásokat. Még a lélegzetét is visszatartotta. Az egyik ilyen lélegzet visszatartáskor agresszív ütest érzett a palcán. Mi tagadás belebambult a kapásba. A hal már rázta a fejét a víztükör fölött, amikor végre bevágott neki. A hármashorog azzal a lendülettel kipattant a csuka szájából, Stupek pedig a bevágás hevében elvesztette egyensúlyát és a vízbe esett. Alig húsz perccel a csónakmotor beindítása után már az öt fokos vízben küzdött az életéért. Lehet, hogy mégis jobb lett volna ágyban maradni.

Itt az ideje, hogy kitérjünk Stupek becenevére, amit a látszattal ellentétben nem a harcsázó horgászmodszerről kapott. Helyesebben szólva arról kapta, de nem a horgászszenvédelye okán. Az iskolai úszásoktatáson egy barátságos úszómester által ragadt rá, mert úgy mozgott a vízben, mint a stupekes végszereléken vergődő kárász. Úszás tudása azóta sem fejlődött sokat. Ennek a körülménynek az ismeretében gondolhatjuk, mekkora pácban volt mentőmellény nélkül (merthogy minek az), több réteg ruházatban, a jég hideg vízben kapálódzva. Vízbe érkezéskor még megpróbált megkapaszkodni a csónakba, ami következtében fejfel bukott a víz alá és a dermesztő hideg víz minden égető fájdalommal tetőtől talpig egyszerre bénította le végtagjait. A pániktól gondolkodni sem igazán tudott, csak próbált a víz felszínére jutni, de a fel és a le irányai is kezdtek összemosódni. A réteges ruházat megszívta magát vízzel, az ereje pedig a végéhez közelített. A pánikszerű levegővételek iszapos vízzel töltötték meg a légutját. Rövid idő elteltével, ami számára örökkévalóságnak tűnt, már csak a sötétség maradt és a hideg. Ekkor valami, vagy valaki megragadta a karját (legalább is úgy érezte) és elkezdte a mederfenék felé húzni. Ennél már csak az volt meglepőbb, hogy minél lejjebb húzta, annál világosabb lett. Vagy éppen fordítva, hiszen az irányérzékét már rég elvesztette. A kéz, olyan volt, akár egy fatörzs. Érdes tapintású és kemény. Erős szorítása határozott tudatos-ságot árasztott. Amikor elérték a fényt, végképp elsötétült minden.

A valószerűtlen események sorozata ezzel nem ért véget. A fények foltokban tértek vissza, bár a szemét kinyitni még nem igazán merte. Ruhája száraz volt, nem fázott, de elképzelhetetlen módon hasogatott a feje. Az arcát kellemes meleg árasztotta el és a szeme sarkából mintha fénynyalábok pulzálására lett volna figyelmes. A felhők sűrűn töredezték meg az ég színét, a nap már bőven délen járhatott, vagy még később. Tűz pattogott a feje mögött, fekhelyétől kényelmes, de enyhén lócitrom szagú szalmabála szolgált. A lócitrom szaggal rendkívül kellemes füstölt illat keveredett, amit végképp nem tudott hova tenni. Valahol vízpart közelében lehetett, mert nem messze nádasokat pillantott meg, a szárcsák kunco-

gó hangjának dallama pedig még mosolyt is csalt az arcára. Biztos halott vagyok – gondolta. Kizárásos alapon arra tippelt, hogy a mennyországban van, hiszen a pokolhoz azért túl kellemes volt a légkör. Életvitele alapján legfeljebb fifty-fifty-re tette volna egyiket, vagy másikat, így végül is megkönnyebbülten felsóhajthatott. Akárhonnan is van, érzi a végtagjait, friss levegőt lélegezhet és ez volt a lényeg. A fejfájás azonban nem akart csillapodni. Az öntudatra ébredés mezsgyéjén egyszer csak dörögő hang törte meg a tűz pattogásának hangját.

– Élsz még, te balfácán?

A hang forrását nem tudta beazonosítani, mintha egyszerre minden irányból érkezett volna. Abban sem volt biztos, hogy nem csak a fejfájás mellékhatása. Ettől az új fordulattól azonban gyorsan magához tért és körbe nézett a fekhelye körül. A pattogó tűzrakás mögött egy természetes alakot pillantott meg. Egy fatuskón, üldögélt, de az arcát nem sikerült megfigyelnie, mert háttal ült neki. Szürke kabátot és sötétbarna csizmát viselt, fején olyan kalapot hordott, amit Stupek csak régi filmekben látott azelőtt. Óriási, robosztus kezével mintha aprított, vagy csiszolt volna valamit, nem tudta megállapítani, mit csinál. Sokáig csak ült a szalmabála szélén és nézte az alakot. Nem szólt semmit. Stupek várta, hogy történjen valami, nem igazán jött ki hang a torkán, tulajdonképpen azt sem tudta, hogy mit mondjon. Az előbb még a fagyos vízben vívott halálutsát, most meg itt üldögél egy szalmabálon egy fickóval, aki olyan, mintha valami panoptikumból szökött volna meg. Teljesen szürreális volt az egész. Végül, belátva, hogy ez így nem mehet tovább, próbált higgadtan és természetesen viselkedni és nagy nehezen hangok is elhagyták a torkát.

– Ó...kém...jó napot! – dünnyögte.

Érezte, hogy nagyon nyomorúságos ez a kísérlet a kapcsolatteremtésre, de azt is belátta, hogy jelen helyzetben sokkal többre nem lesz képes, így várta a reakciót. Az öreg lassan abbahagyta az aprítást, vagy csiszolást (bármit is csinált) és méltóságteljesen hátrafordult. Stupek panoptikum hasonlata még inkább megerősítést nyert. Az öreg, horgásznyelven szólva, 70+-os lehetett, arcának vonásait mintha vésővel faragták volna ki. A szemüvege az orra hegyén ült és csak onnan lehetett sejteni, hogy nem viaszból van, hogy ősz bajsza jobbra balra himbálódzott. Stupek gyermekkorában így képzelte el a Tüskevár Matula bácsiját. Nyilván tudta, hogy ez az ember nem Matula bácsi, bár a közelmúlt eseményeinek fényében már ezen sem lepődött volna meg nagyon. Az öreg szigorú tekintettel nézett rá. Jelentőségteljesen köpött egyet a földre majd visszafordult és folytatta az aprítást, vagy csiszolást, vagy bármit.

– Lehetne jobb is! – morogta. Nem mondták Neked, hogy nem egészséges ilyenkor a Dunában fürödni?

Stupek leszegte a fejét.

– Tudom, én azt hiszem...szóval...baleset történt.

– Baleset történt. – mondta az öreg, gúnyosan ismételve Stupek szavait.

Néhány perc csend következett, Stupek fészkelődött a helyén, nem tudta mit kezdjen a helyzettel. Megkönnyebbülésére az öreg szakította meg a csendet.

– Kérsz teát?

Ez a kérdés kellemesen meglepte Stupeket. Igazság szerint, nagyon szívesen megivott volna egy bögre forró teát.

– Igen, köszönöm. Elfogadom.

– Akkor vonszold ide magad, ez nem szobaszerviz. – válaszolta az öreg.

A tea nagyon jól esett Stupeknek, bár nem igazán tudta, mit iszik. A forró ital átmelegítette testét, lelkét. Jól érezte magát a pattogó tűz mellett az öreggel. Néhány perccel csendben ültek egymás mellett a teát kortyolva, amikor az öreg megszólalt.

– Ha egy perccel később érkezem, már a harcsák csipegetnék a szemgolyódat.

– Én, nagyon köszönöm! – válaszolta Stupek. Milyen faragatlan vagyok, még be sem mutatkoztam. Stupek vagyok. – nyújtotta a kezét az öregnek.

Az öreg jelentőségteljesen köpött egyet.

– Szerintem meg egy balfácán vagy – mondta. Megszorította Stupek kezét és megengedően elmosolyodott.

Ismerős volt ez a szorítás. Ugyanezt az érdes tapintást érezte, amikor a fagyos vízben nézett szembe a halállal.

– Engem Endrének hívnak. – mondta az öreg. A magad fajta balfácánok általában „Bandi bá”-nak szoktak szólítani. Nem szeretem, de már megszoktam.

Stupek kicsit csalódott volt, hogy nem Matula bácsival teázik, de hát semmi sem lehet tökéletes.

– Jó ez a tea, miből készült? – kíváncskodott Stupek.

– Csalán. Rengeteg van itt a környéken. – válaszolta Bandibá

Stupek összehúzta a száját és némán lehörpölte a maradékot.

– Éhes vagy, Balfácán?

Mi tagadás, Stupek rettenetesen éhes volt. Mintha hetek óta nem evett volna. Ez a balfácánkozás ugyan nem volt az ínyére, de túl kiszolgáltatott helyzetben volt ahhoz, hogy szóvá tegye. És tulajdonképpen az öreg egész rendes volt, a modorától eltekintve. Elvégre megmentette az életét és még téával is megkínálta.

– Hát, őszintén szólva, igen. – válaszolta mohón.

– Van békacombom, meg egy kis főtt sulyom tegnapról. – kínálta Bandibá kissé somolyogva a bajsza alatt.

Stupeknek arcára fagyott a mosoly. De legalább rájött, hogy mit aprított, vagy pattogatott az öreg Bandibá oly szorgalmasan a tűz mellett. A sulyom termését belezte. Stupek hallott már róla, hogy meg lehet enni, de valahogy sohasem tudta komolyan venni ezeket a szóbeszédeteket. A békától viszont egyenesen undorodott. Gyerekkorában rengeteget szedtek nagyapjával, de már akkor sem volt hajlandó a szájába venni. Visszataszító jószágnak tartotta. Viszont nagyon éhes volt és nem is szívesen bántotta volna meg az öreget.

– Hát őőő...köszönöm...ez nagyon kedves, izé. Nem is tudom. – vergődött, amíg Bandibá jelentőségteljesen nem köpött egyet a csizmája mellé.

– Na, jól van te Balfácán, idehallgass! Nekem sem fülük a fogam a békához.

Ekkor felállt a helyéről és elsétált hozzávetőlegesen tíz métert egy földkupachoz. Csizmájával szétrúgta kupacot. A kupac parázslott belől és Stupek nem akart hinni a szemének: egy hatalmas darab csuka feküdt a közepén.

– Ez volt az az illat! – kiáltott fel Stupek diadalittasan.

Az öreg elmosolyodott, fogott egy kést és úgy húzta le az égett saras kéreggel együtt a hal bőrét és a pikkelyeit, mintha almát hámozott volna. A hal húsa hófehér volt, sós és illatos. Stupeknek összefutott a nyál a szájában.

– No, kapsz egy tépést egy kis főtt sulyommal.

Stupek soha életében nem evett ilyen jót. A nyelvét és a szápadlását halomra szúrta a száka, de mintsem törődött vele, csak habzolt eszeveszetten. A főtt sulyom izé még inkább meglepte, lágy volt, ízletes, mintha gesztenyét majszolna. Fejedelmi lakoma volt, amit tudta, hogy sohasem fog elfelejteni.

– Hm...én is szoktam ám csukát fogni. – hümmögte teli szájjal. Bejártam már az egész környéket, de erre felé soha az életemben...

Ekkor megdermedt és pánikszerűen próbálta lenyelni az utolsó falatokat. Kezdett visszatérni a józan gondolkodás talajára.

– A csónakom! – nyögte. Hol a csónakom?

– Arra a röhejes teknőre gondolsz?

– Igen, a csónakom. Meg van?

– Erre felé az ilyesmiben kolbászt szoktak kikeverni disznóvágáskor – válaszolta Bandibá kissé ingerülten. Jegyezd meg fiam egy életre: csónak fából készül. Érted? Ha csónak, akkor fa.

Stupek csak kérdően bámulta az öreget kidülledt szemekkel.

– Kihúztam a partra – válaszolta Bandibá.

– Hálsten, húúú, nagyon köszönöm, de jó – ujjongott Stupek. Megyek is megnézem.

Stupek az iszapos parton letrappolt a vízhez. A nádasban kitaposott ösvény vezette le egészen a partig. Ötlete sem volt, hogy hol lehet. Közel-távol sehol egy lakóház, vagy nyaraló, csak stégek és horgászálások sorakoztak a meder közepén. Nádasok végtelene és határtalan mennyiségű vizinövény pázsítja tárult a szeme elé. A töklevelesek méltóságteljesen himbálództak a víztükrön, a pontyok túrásaitól forrt a víz, a nádtisztásokon pedig egymást érték a vehemens rablások, ahogy a nap melegét kereső kűszrajok közé rontott a balinok jól szervezett támadócsapata. Stupek sokáig túlvezérelt legendának tartotta, hogy a balinok az orruk hegyével (már, ha egy balinnak van ilyen), meg a farok úszójukkal pöckölik ki a kishalakat a vízből, majd ezután befalják őket, amikor elkábultan vissza csobbannak. Most azonban saját szemével is meggyőződhetett róla, hogy a legenda igaz. Stupek még életében nem látott ennyi vizinövényt egy látótérben. Idősebb szomszédjai számtalanszor elmormolták, hogy „régén bezzeg, amikor volt sulyom, hal is volt. Eltűnt a sulyom, eltűnt a hal.” Hát talán mégsem tűnt el annyira egyik sem.

A csónakja látszólag érintetlenül parkolt az iszapban, mellette egy gyönyörű, vörös színű hajó állt. Igen, az övéhez képest hajó volt. Megvolt vagy hat méter. Dupla evezős, békebeli fantasztikus műalkotás. Az alja egyben kifaragott, hajlított deszkából állt, gondosan kikátrányozva, belül három sor ülőpad biztosította a pihenés lehetőségét, horgonynak, horgászbotoknak, egyéb felszerelésnek is kiépítve minden tároló hely. Stupeknek elállt a lélegzete.

– Ez ám a „lélekvesztő” – mondta hangosan. Nem semmi ez a Bandibá!

Az Ő csónakja modern műanyagból készült, nem volt nagy, de neki pont megfelelő. Kicsi, de praktikus, lapos aljú vízi járgány. Saját csónakjában mindent megtalált, amit benne hagyott. Horgászbotok, csalik, motor, minden a helyén. Még a kedvenc csalija, egy piros fejű, minnow típusú wobbler, amivel első csukáját fogta, még az is ugyanazon a helyen volt, ahol emlékezete szerint hagyta. Stupeknek szokása volt, hogy a horgászat előtt a csónak orrában összekészítette azokat a csalikait, amivel tervei szerint majd horgászni szeretne. A nagy becsben tartott, red head minnow természetesen köztük volt. Ahogy ellenőrizte a felszerelést, kiállt a csónak orrába és körbenézett a tájon.

– Hol a ménküben vagyok? – ezt szintén hangosan mondta.

A kíváncsisága kezdett kétségbeeséssé fajulni. A nádasok, a partvonal, a fák, az illatok mind-mind ismerősek voltak számára, mégsem adott semmi támpontot a tájékozódáshoz. Még egy magasfeszültségű vezeték sem volt a környéken. Úgy érezte, kihúzták alóla a talajt. Sietős léptekkel indult el felfelé a tanyához. Elfutott Bandibá kunyhója előtt, az öreg ügyet sem vetett rá. Felszaladt a töltésen a földútra és körbenézett. Szintén ismerős volt a terep, ennek ellenére elképzelése sem volt, hogy hol lehet. Épületnek, műútnak nyoma sem volt a töltés mentén. Egy-egy szakadt horgász kunyhónak tűnő viskót vélt felfedezni a horizonton rendszertelenül elszórva a part mellett. A távolban egy templomtornyot pillantott meg egy kisebb település körvonalai között. Elsápadva sietett vissza a kunyhóhoz.

– Oké, Bandibá! Halljam, mi történt velem, hol vagyok és egyáltalán: mi folyik itt?

Az öreg felnézett, felfüggesztette a sulyom belezését.

– Ami azt illeti, magam sem láttam még erre felé ezelőtt ilyen csodabogarát, mint Te. Igaz, máshol se. Az történt, hogy innen hozzávetőleg ötszáz méterre találtam rád, folyásnak lefelé. Épp készültél megfulladni, vagy kihűlni, nem dőlt még el, melyik lesz a nyerő. Az a lavor, amit Te csónaknak becézel, az egyik nádszigetben himbálódzott. Nem volt könnyű evezővel partra vontatni. Én ahhoz a csoda izéhez nem értek, ami rajta van, azt sem tudom, hogyan kell beindítani. Ez itt az én kis tanyám, vagyis természetesen minden a Népköztársaság tulajdona, nekem az a kiváltság adatott meg, hogy használhatom. Itt pedig a Ráckevei (Soroksári)-Duna folyik, bár amióta a zsilipnek annyi, elég rendszertelenül teszi ezt.

– Mi az, hogy a zsilipnek annyi? – értetlenkedett Stupek.

Az öreg talán most először őszintén meglepődött és elbizonytalanodott egy pillanatra. „Szegény fiú vagy egy istenverte bolond, vagy a feje is megsérült a balesetben” – gondolta.

– A Tassi-zsilipet három éve elvitte a jeges ár. Erről sem hallottál, Balfácán? Honnan jöttél Te?

– Én, Majosházáról.

– Na, akkor helyben vagy, eridj, szólj anyádnak, hogy úsztál egyet és amnéziád van!

– Egy pillanat! Azt akarja mondani, Bandibá, hogy ez itt Majosháza?

– Igen Balfácán, a töltés mögött, az ott Majosháza. A templomtornyot látni is innen.

Stupek zihálva beszaladt a kunyhóba, körbe nézett és az asztalon megpillantott egy ceruzával összefirkált naptárt. Az állt rajta, 1959. Pár perc delírium után Stupek nyugodt léptekkel kijött a kunyhóból, leült egy tuskóra a tűz mellé. Eldöntötte, átadja magát a sorsnak.

Néma csendbe fulladt a társalgás, csak a tűz pattogott tovább, aláfestő zeneként a dramaturgiában.

Ekkor Bandibá jelentősegteljesen köpött egyet.

– Mintha azt mondtad volna, Balfácán, hogy szoktál pecázni?

– Igen, így van. – vágta rá Stupek felszabadultan.

– Hát akkor, mit szólnál, ha horgásznánk egyet?

Stupek gyakran fantáziált arról, milyen lehetne visszarepülni hozzátvetőleg ötven évet az időben és modern horgászfelszerelések, műcsalik armadájával rászabadulni egy méteres csukáktól hemzsegő vízre, amiben a halak az életükben soha nem láttak még wobblert, vagy gumihalat. És most, ki tudja, hogyan fordult elő, de pontosan ezt teheti. Megveszett az izgatottságtól.

Az öreg Bandibá csónakjával indultak útnak. A forgatókönyv az volt, hogy Stupek vezeti a hajót és Bandbá navigál a vízi útvesztőben. Ennek megfelelően áthajtottak egy nád csapáson. Láthatóan emberi kéz készítette. Minden bizonnyal ez volt az öreg közlekedő útja. Ez után egy éles jobbkanyarral követték a part menti nádasok vonalát, ami egyre vastagodott és néhány kidőlt fűzfa is tarkította a tájat. A vízinövények miatt meglehetősen körülményes volt a csónak navigálása, de Stupek magabiztosan kelt át az akadályokon. Büszkén és elégedetten forgatta a csónakmotor karját. Boldog volt. Lám, ő is tud újat mutatni az öregnek. Bár az öreg Bandibá gyakran furcsán tekintett rá, mégis úgy érezte, hogy kedveli őt, és ahogy kezdtek összekovácsolódni a balfácán megszólítást is egyre gyakrabban helyettesítette a fiammal. Ez megmelengette Stupek lelkét. A Duna és a halak szeretete összehozta a két embert. Egy örült lázalom, vagy valamilyen időtörés következtében, de a két világ így találkozott az öreg vörös csónakban és együtt, egy irányba tartottak. Szíve mélyén Bandibá is örült a váratlan társaságnak, akiben egy kicsit saját fiatalkori énjét vélte felfedezni. Amikor a nádasok közelében két kidőlt fűz maradványai közé értek, Bandibá intett.

– No, Fiam, itt most megállunk.

Stupek befordította a csónakot párhuzamosan a nádfallal. Az izgatottságtól remegő kezekkel felcsatolt egy körforgó villantót a bot végére és megsuhintotta a nádas felé.

– Ejj már no, mi ez a hadonászás, Balfácán! Majd jön a hal, ha akar. – méltatlankodott Bandibá.

– Nem úgy van az Bandibá, én pergetek. Megkeresem a halat, nem érek rá várni a végtelenségig.

Bandibá nem szólt semmit, csak mosolygott és jelentősegteljesen köpött egyet vízbe. Feltűzött egy csalihalat és könnyed mozdulattal bejutatta a kidőlt fa tövébe. Néhány perc csönd következett, csak Stupek suhintasai karcolták a vízi világ halk muzsikáját.

– Aztán megtalálta már? – kérdezte egyszer csak Bandibá.

Stupek arra lett figyelmes, hogy az öreg függőlegesen tartja a bambusz botot, amibe időközönként „belerűg” valami. Bandibá halat fogott. Néhány másodperc múlva már meg is merítette, Stupeknek pedig ismerősen hatottak az ezüstös színek és a rémes állkapocs. Bizony egy süllő volt a számban, egy igazi sárkány. Megvolt vagy három kiló. Bandibá elégedetten emelte fel és helyezte a haltartóba.

– Meg van a vacsoránk!

Stupek kissé frusztrált lett és úgy döntött, stratégiát vált. Felvette a kikészített darabok közül a kabaláját, azt a bizonyos red head minnowt. Felcsatolta és megsuhintotta a botot. Érezte, hogy ez a pillanat egészen

különleges, bármi is fog történni ezután. Nagy elgondolkodásában véletlenül sikerült is egy tökéleteset dobni, pont a nádfal és a fatönk közé. A csali éppen hogy vizet ért, valami brutális csobbanás következett és a csali megindult párhuzamosan a náddal a farönk alá. Stupek alig bírta felocsúdni, de gyors reakcióval az ellenkező irányba rántotta a spiccet és tövig húzta a féket. Valami átütő erő húzta és rúgta a horgászbót, szinte törésig hajlítva azt. Stupek szíve kiugrott a helyéről, az agya zsidbadt, a keze remegett, de nem engedett az ellenfélnek. A kemény ellenlépések a halat más stratégia felé terelték, a csónak alá. A fém még tövig húzva is csikorgott és Stupek felhúzta a felszínre. Ekkor a hal teljes testével kiugrott a vízből. Stupek még életében nem látott ekkora csukát élőben. Meg volt vagy egy méter. Imádkozott az égiekhez, hogy a horog jól üljön a szájában. Lazított a féken és fel le pumpálta, amíg be nem tudta terelni a merítőbe, amit Bandibá már egy ideje szorongatott a kezében. Stupek felüvöltött örömeiben, a könnyei is kicsordultak. Remegett, mint a kocsonya.

– Mi ez ezezez...ez nem is hal, ez egy krokodil! Atyaég! – Foglalta össze a történéseket Stupek.

A hal kiterítve feküdt a csónakban, Bandibá egy gyors mozdulattal kiszedte a wobblert a szájából.

– Na Fiam, csak megtaláltad a haladat. Nem mondom, ez ám a csuka.

Lemérték hosszában és súlyban is. A hal hossza 103 cm, a súlya 9,2 kg volt. Stupek áhítattal megszemlélte, majd megemelte az állatot és lassan visszaengedte a vízbe. Néhány másodperc után egy kis rásegítéssel a hal folytatta útját, mintha soha sem lett volna a csónakban. Ezúttal a fényképezés is elmaradt, elvégre 1959-ben ez nem volt divat. Bandibá még a kezében tartotta a red head minnowt és érdeklődően szemlélte.

– Ez szép volt Balfácán! Tud valamit ez a kutyü. Mutatta a wobblert Stupeknek.

– A tiéd lehet! – Mondta Stupek, aki még mindig a csónak oldalán lógott. Tartsd meg Bandibá! Engem már megajándékozott. Dobj egy párat, én most pihenek egy kicsit.

Stupek lefeküdt a csónak padlójára, behunyta a szemét és úgy érezte, hogy ha most itt helyben csap bele a ménkü, vagy elragadja a fagyos víz végleg, akkor azzal sem lenne semmi probléma.

Amikor Stupek felébredt és kinyitotta a szemét már egyedül feküdt a csónakban. A saját csónakjában. A ruhája száraz volt, a pecabot mellette hevert a műfüvön. Felült. A feje hátul eszeveszettül sajgott és melegséget érzett a tarkója fölött. Amikor hátranyúlt, vérfoltot kent el a tenyerén. A csónak szélében hagyott horgony mellett egy kis vörös tócsa éktelenkedett. A táj újra a régi – helyesebben szólva – az új volt. Még a saját stégjét is látta. A hétvégi házakban már nyüzsgött az élet, a parton ültek a horgászok. Valahol a Wellhello slágere szólt: „Apu vedd meg nekem a várost!”. Bandibá pedig eltűnt.

Stupek felkászálódott és összeszedte magát. Megállapította, hogy valószínűleg az esés miatt beütötte a fejét a horgonyba és eszméletét veszítette.

– Nem is estem a vízbe. Az a fránya horgony! Az egész meg sem történt. Csak egy eszméletlen lázalom volt. – gondolta.

De Bandibá máris hiányzott neki. A főtt sulyom, a sárban sült csuka és a morózus hang, aki a balfácánból átszokott a fiam megszólításra. Örült, hogy újra otthon van, ugyanakkor üresség töltötte el. Sajnálta, hogy vége a kalandnak.

– Ma már nem kísértem tovább a sorsot. – fegyelmezte magát.

Elkezdte összepakolni a cuccait és rendszerezte a horgászdobozát. A red head minnowt, amivel „álmban” élete halát fogta és amit Bandibának ajándékozott, nem találta sehol.

Stupek egész délután a csónakban ringatózva töltötte próbálta összeszedni a gondolatait. Csak ült és nézte az üdülők zsiszégését, a balinok rablásait, a torzsalkodó hattyúkat és a kócsagot a sásban, amint békára vadászik. Az járt a fejében, bármi is történt vele, az emlék már az övé marad. Még ha nem is örököltette meg semmi és senki. A red head minnowt még sokáig kereste, de soha sem került elő.

Spollár Csaba

Őszi életképek az RSD-ről és mellékvizeiről

Rajt a Rózsa-szigetről

Társbérlet az uszadékfán

A jégmadár azonnal kiszemelte őrhelyül a csónakban hagyott hátizsákot

Az RSD áttetsző vize az áradó, zavaros Dunába ömlik

Kétnyaras pontyok és egyéb halak lehalászásra várva a makádi tógazdaságban

Sakkfigurák: nagy kócsagok és szürke gémek a tómederben

Válogatóasztalon a nagyra nőtt háromnyarasok

Irány a szállítótartály!

Oszlik az őszi köd

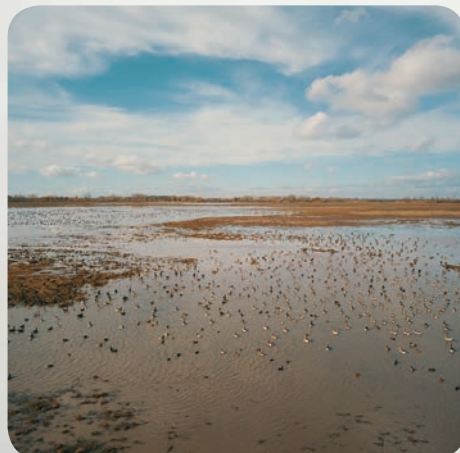
Rózsa-szigeti csendélet Bánhidi László arcképével

Ritka pillanat: a hód nappali fényben előjött

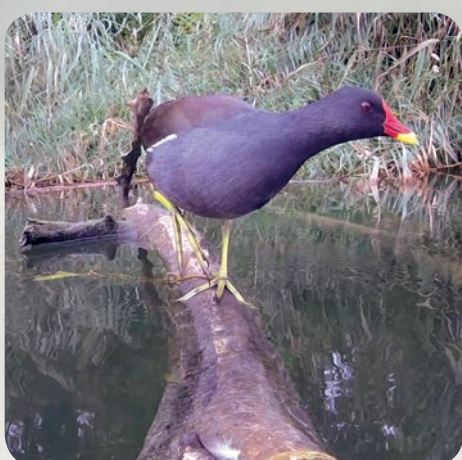
A dömsödi Petőfi-fa őszi pompájában

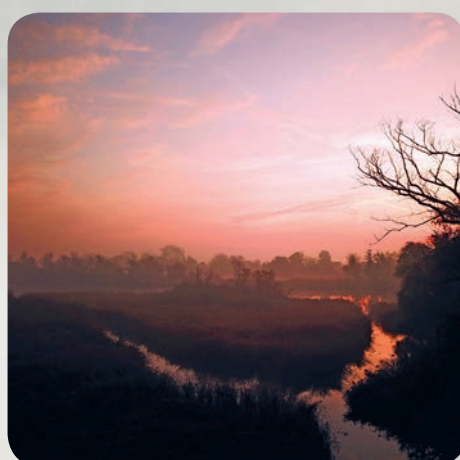
Apaji lúdsokadalom

Hajnali köd Ráckeve felett

Kiváncsi vízityúk

Napkelte előtt Szigetszentmiklóson

Aranyfényben fürdik a szigetszentmiklósi úszóláp

Őszül a táj a sziget alján

BIRKÁS ZSOLT
csuka 7,89 kg, 2020. 10. 12.

MÉSZÁROS ZOLTÁN
csuka 7,4 kg, 2020.11. 01.

SZARKA BÉLA
csuka 10,2 kg, 2020. 10. 22.